KARA ŞARKILAR

HÜSEYİN HAYDAR

şiir

yazko



HÜSEYİN HAYDAR KARA ŞARKILAR yazko 161

KARA ŞARKILAR
şiir

YAZKO
Türkocağı Cad. No: 17-19
Cağaloğlu — İstanbul
522 78 45

Hüseyin Haydar'ın öteki kitapları:

ACI TÜRKÜCÜ, *şiir*
(Akademi Kitabevi 1981 Şiir birincilik ödülü.)

Bu kitap Ağaoğlu Yayınevi Tesislerinde
dizildi, basıldı, ciltlendi 527 73 37
Kapak: Erkal Yavi
İstanbul 1983

KARA ŞARKILAR

HÜSEYİN HAYDAR

yazko

Yazarlar ve Çevirmenler Yayın Üretim
Kooperatifi

Çile anası ve on kardeş'e...

«Fırtınanın Yüreğine Yürüyüş»ün ilk esintileridir bu dizeler; ılık ve okşayan. Dal oynayışlarıdır şimdi, boynumuza değen; kırılıp dökülme başlamadı henüz. Dalga uçlarıdır bu şiirler; yeşil köpükler savuran bir kabarma ve bir aldanma yalnız. Alt üst olma, suların çekilmesiyle başlayacak. Derine, daha derine iniyorum; acının merkezine doğru... Işığa...

ADANIŞ II*

Avuçlarımda sudan ömrüm
Yeşil köpükler akıyor parmaklarımdan
Deşilmiş bir ozan göğsü taşırım
Yağmurlar ülkesinin yaralısıdır

Uzak nehirlerin ürpertisi
Ilık sevda uykularımdı
Anlaşılmaz bir boşlukta
Dağılmadan önce yüreğim

Ezinçler ezgisi bu şiirler
Acılar ve yokoluş türküleri
Kanımdan süzülen seslerdir
Islıklarımdır benim
Karaburun kayalarında

Bir kuzey yeliyim şimdi
Göklerde gezen yıldızımı
Yitirdim ekinler içinde
Küçük sırça bir düştü

Kara ırmaklardan içip
Geçen yoksul sokaklardan
Sararan yüzleri bir bir öpen
Dudaklarım, kuruyor deli sözlerden

Bir kuzey yeliyim şimdi
Dönüyorum gök uçurumlarında
Yakılan duaların dumanı sarıyor ruhumu
Alçalan bir
deniz yüreğim!

Bir kuzey yeliyim şimdi
Bir kan sızıntısıyım ince
Ağzım saç yumaklarıyla dolu
Başım dönüyor, bayılacağım
Ne kaldıysa belleğimde
Adıyorum sana!

(*) ADANIŞ I., Ozanın Acı Türkücü *adlı ilk kitabının başında yayımlandı.*

BU ACI YETER BANA

Kaçıp kurtulmak ister
İçimde kalan bıçak

Bir zamanlar Acının
Göğsümde unuttuğu!

Kaçıp kurtulmak ister
Toy bıçağı Acının...

Acılar bana dostlar
Bir yürek ilacıdır!

KARANLIKTA YÜRÜRÜM

Karanlıkta yürürüm bir boşlukta
Gelip geçer arkadaş ölüleri
Kolları sürünür kollarıma

Geçer iki yanımdan güz bayrakları
Karanlıkta bir kanlı boşlukta
Yapraklamış dallar sürünür kollarıma

Geçer körpe gençler altından yerin
İncecik yazılar yazılı sarı kağıtları
Dağıtırlar akşamları göğsümün yollarında

Bir yitik adam yürür uçurumun kenarında
Düşerim yollarına önüne geçerim
Bakarım gözlerine; gözlerime bakarım

Sessizlik içinde yürürüm bir boşlukta
Kanlı fısıltılar üflenir kulaklarıma
Şair kardeş, haydi! Kıy canına!

Küçük sevgilisi hayatın, haydi!
Yokla ceplerini ve yaz son şiirini
Kara gürgen yaprağına üç dize...

Üç yanımdan üç ay doğar, uyanırım!

ACI TRENİ

Akar akşam yıldızları
Geçer bir bıçak art arda
Biçerek göğün kara zarını

Art arda döner başım
Kaçsam da önünden akan katarın
Yine de gelir göğsümden geçer

Bu trende bir ölü var
Ak örtülere sarılı
Bu trende ölü benim

Ah ben miyim değil miyim
Bu tren bir yolcu taşır
Oynaşır saçlarında sufenerleri

Bu trende yolcu benim
Bir de sevgilimin sureti
Dolaşır vagonları gelinliğiyle

Arar arar da bulamaz beni
Kırık bir camdan uçar gider
Dağılır karanlığa gelin telleri

Bu treni süren benim
Girdiği yolları bilmeyen
Bir acıdüş ardına takılıp giden

Ah ben miyim değil miyim
Gök yollarının makasçısı
Karanlıklar içinde fener sallayan...

Bu treni ben uydurdum
İçimdeki acıya benzeterek

Bu treni ben uydurdum, ama
Göğsümden geçtiği gerçek!

NEDİR UNUTULAN

Yapraklamış gürgen dalı
Battaniyeye sarılı
Körpe yürek kan içinde

O bir esim deniz yeli
Döner durur kıyılarda
Kara bezlere sarılı

Yosunlar mercanlar taşır
O bir avuç deniz suyu
Örtünmüş deli uykuyu

Bıraktılar kapı önüne
Kolu düşmüş merdivene
Makasla kesilmiş göğsü

Battaniyeye sarılı
Şimdi koridorda yatan
Kimse kurtaramaz onu

Sevgiler ondan uzak
Öpüşler dokunuşlar
Sıcaklık ondan uzak

Çıplak ayaklar yan yana
Uzanmış kirli betona
Kırlarımız kuşsuz kaldı

Sarılı battaniyeye
Bir avuç ak çakıltaşı
Serin sulardan uzak

Oyunlar ondan uzak
Trenler ulaşılmaz
Göklerimiz düşsüz kaldı

Ama nedir unutulan
Uzunca kirpikler yanık
Cansız körpe yanaklar

Ama nedir unutulan
Bir defterde boyu yaşı
Doğduğu şehir...

Ama nedir unutulan!

Ak bir güzellikte geldi bahar
Sen gelmedin baharın kardeşi

Bir çocuk yattı ıslak toprakta
Islık çaldı başında bir çocuk

Gözlerinden aylar geçti
Mor göllerden geçer gibi

Yağmurlar yağdı bir yandan
Şarkılar söyleyip dolaştık

Şarkılar dillerimizi yaktı
Seni bekledik bir yandan

Yollar üstünde uçan küllerden
Çiçekler derledi kızlar

Çiçekler eteklerden uçtu
Kitaplar yaktık bir yandan

Yürekte kurtlar kan döktü
Güllerle bekledik seni

Sen gelmedin baharın kardeşi
Geldi de ölüler bayraklarıyla

Ölüler ak bir sabahtır şimdi
Söylenmek üzere bir kanlı sözdür

Bir deli yüzdür sokakta gezen!

GECE KONUĞU

Dokuz deniz geçtim geldim
Açacak mısın kapını

Kuş ötmeden çıkar giderim
Yaramı saracak mısın

Hiçbir söz aldatamaz beni
Kırk bin kitap birden inse

Oynar durur yüreğimde
Çatallı şimşir dalları

Kara duvarlar keser önümü
Üstünde kardeş kanları

Dolanır yeşil balıklar
Arasında tuğlaların

Gün dolanır gecelere
Geçmez baygınlıklarım

Dokuz tastan içtim geldim
Gençlik ağularını

Ardımdan geliyor acı
Açacak mısın kapını

Sana bir giz vereceğim
Güz unuttu sabahını

Hiçbir ses silemez artık
Ölüm mırıltılarını...

Hiçbir söz avutamaz beni!

KANIMDA ÇIRALAR

Kanımda çıralar yanıyor
Titriyor parmaklarım
Nasıl titrerse yelde yapraklar

Nemli yatağımda bir kırlangıçla
Masallar anlatıp uçuyoruz
Sakın dokunmayın saçlarımıza

Kapım açılmadan giriyorlar odama
Kalkıp boyunlarına sarılıyorum

Akşamlar beş ölüyle geri dönüyor
Dolanıp oturuyoruz ocak taşlarına
Sen de bizimle gel!... diyorlar

Koşuyorum hemen pencereye
Dere sürüklüyor gövdeleri
Zifir yağıyor geceye

Hiçbir şey susturamaz beni
Çalacağım en acı ezgileri

Onlar kardeşlerim benim
Küçüğünün sırtında ölüm gömleğim
Gülümsüyor bir boşluğa bakarak

Çığlıklar duyulmuyor artık
Ne de kımıldıyor bir yaprak
Buz kuyularına düşüyorum...

Tam kapıdan çıkacakken
Kesiyor önümü o yeşil yağmur!

ÖLÜMÜN ARDINDAN

Ağlıyor ölü evinde
Diz çöken beş adam

Gülüp söyleyen çocuk
Mermere uzatılan

Yedi dağın yedi deresi
Gözyaşı taşır şimdi

Ozan yürekler hep
Söyledi bunu

Kara oğuz yiğitleri
Kayalara baş vurdu

Acıyla tutuldu diller
Gözler kanbulut oldu

Masallar türküsü hep
Anlattı bunu

Tufanda beşinci kral
Ağladı yaka yırttı

Daldı kör karalara
İniltiler savurdu

Zehir bir gece oldu
Yeşil otlar yolduran

Eski yazıtlar hep
Yazdı bunu!

ÜÇ GENÇ

Söner akşam güneşleri
Üç genç geçer ak giysilerle
Ayaklarında bakır telleri

Elinde karanfil taşır biri
Öteki sigara içer titrek parmakla
Kollayıp yanını yöresini

Üçüncü bir ölüdür üç günlük
Daha üç günlüktür acısı
Yüzünde uzanır bir kanlı boşluk

Yürürler yan yana ağır ağır
Dağılır önlerinde kuşlar, kitaplar
Dururlar bir uçurumun keskin yerinde

Öleni gömerler hemen oraya
Ağlar sigara içen gömüt başında
Karanfil tutan bir şiir yazar

Usulca kapanır kapılar
Bir yağmur taşırım ben ipekten ince
Girerim sessizce kentten içeri

Açılır sabah gökleri
Aranırım bütün sokakları evleri
Bulurum kendimi soğuk taşlarda

Issız bir köşede uzanmış yatan
On bir ay sevdasını elden uçuran
Avucunda uyutan bir küçük çanı

İki genç geçer uçurumdan
Ellerinde yazılı kâğıtlar
Ayaklarında bahar telleri

Göklere doğru yönelir biri
Bulutlar arasında yiter gider
Öteki girer meşelerden içeri

Üç gençti önümden geçen
Ben hangisiydim üçünden!

KIRIK ŞİİR

Gülüşlerini unuttu
Gözlerim kıyılarda
Dalgalar getirdi geri
Donuk bakışlar

Yangın yüklü bir yağmurum
Çöller bile sevmez beni

Parmaklarım kayalara
Bıraktı diri zambaklar
Yeller getirdi geri
Çürük yapraklar

Kurşun tüylü bir kuşum
Körpe dallar çekmez beni

Yitik yüreğim bıraktı
Seslerini dalgalara
Köpükler getirdi geri
Küskün vuruşlar

Avurtları kan doluyum
El olanlar bilmez beni

Genç ömrüm sokaklara
Sundu çocuk öpüşleri
Geceler getirdi geri
Titrek dudaklar

Bıçaklanmış bir bulutum
Ak sargılar sarmaz beni

Ağaçlarda unuttu
Türkülerim düşlerini
Sabahlar getirdi geri
Asık bedenler

Acı yüklü bir gemiyim
Hiçbir liman almaz beni!

ÜÇÜNCÜ GÜN ŞARKISI

Soğuk sular
Dökmeyin omuzlarıma

Sokulu saçlarıma
Üç kara zambak

Yüreğim donacak
Dökmeyin soğuk sular

Üç kara zambak
Bahardan daldan ırak

Sallanır bir kavak
Sisler arasında

Kuştüyü yastıklar
Koyun başıma

Yatırmayın taşlara
Kalçalarım kırık

Boynumda oynaşır
Bir kara ışık

Kardeşciğim
Yatırmayın taşlara

Akar bir ırmak
Dumanlar arasında

Bir kara ışık
Güneşten aydan ırak

Dualar okumayın
Yüreğim uyuyacak

Anacığım
Dualar okumayın!

SEVDA UYKULARI

Sevdalık çekenlere sevdalık
edenlere
Sevdayı bilenlere sevdaya
erenlere
Sevdaya düşenlere sevdadan
ölenlere
Sunuldu bu şarkılar sevdalı
bedenlere!

DÜŞKIZINA ÜÇ ŞİİR

I

Küçüksün sen, gözlerin bebek

Ben sonsuz yaşlı ve yorgunum

Bakarsın içinden
Bir hançerin
Ah iki yıldızım benim uzun kirpikler altında

İnce bir susun sen, geceleri ışırsın

Ben sana vurgun bir kara taşım

Kıvrılarak akarsın
Gözlerimden akar yüzün
Karışır uçuşan yıldız kümelerine

Sevilmek istersin sen, gece gündüz öpülmek

Dokunamam ellerine, dudaklarına...

Yüreğimde esersin
Kaçarım ıssızlara
Ah solgun yüzlüm benim sevda limanlarına

Körpesin sen her şeye hazır

Ben gidilmez bir ırak yolum!

II

Kovsunlar ikimizi
Seveyim bırak seni

Alnımın ülkesinde esen ey deniz yeli

Yanayım senin için
Savurayım külümü

Ah körpe kızım benim
Sevda kuytularında

Karıştırdın kanıma tutuşan soluğunu

Lanetlesinler bizi
Kutlu kitaplarında

Alırlarsa alsınlar
Alaya ikimizi

Gönlümün ülkesinde esen ey deniz yeli

Uykulu kumrum benim
Suskun ağustos kuşum

Kaya kovuklarına
Sürsünler ikimizi

Seher saatlerinde duyuyorum sesini

Umutsuz deniz kızım
Sevda kuyularında

Öleyim bırak şimdi!

III

Yansıyor şimdi yüzün bir derenin suyunda
Işıltılar çakıllar...
Sevda uykularımda

Tuzlandı kirpiklerim
Yüzüne baka baka

Yürüyorsun içinde kırılan ışıkların
Gülüşler ağlayışlar...
Sevda uykularımda

Bilmek istemiyorsun
Sessizce ölüşümü

Uçuyorsun içimde düşten kanatlarınla
Dönüşler süzülüşler...
Sevda uykularımda

Gelirim sana kadar
Sen bana gelmesen de

Geçiyorsun limandan deniz kokularıyla
Sarışlar dolanışlar...
Sevda uykularımda

Düşürdüm karanlıkta
Öpüş yüzüklerimi

Bağışla şimdi ah küçük düşkızım beni!

KÜÇÜK YAŞ SEVDALISI

I

Beşli fındık öbeği
Diyorum sana
Dizlerimi saran ince
Elma dalları
Yağmurun yeşil yıldızı
Diyorum sana
Gün doğmadan doğar yüzün

On Trabzon gecesi
Üst üste on karanlık
Koşarım sana doğru
Bir tutam öpüş için
Çılgın dudaklarına

Sevgilim benim gelinim
Diyorum sana
Gelip geçen pencereden
Ağabeyler takılırdı ardına
Sevdandan ölürdü birkaçı
Zağanos sularına atıp kendini
Diyorum sana
Yine de savuran eteklerini

Küçük sevda yangını
İnemeyen dallardan
Kollayan diri göğüslerini
Eteklerinde boğulan
Karışıp ılık yellere

O kentliyle kaçtığın gece
Kaçtım ben de meşelere!

II

Çiğnedim bir acı çiçeği
Kaçışını duyunca
Tepelerin gelinciği

Yağmur kuşu diyorum sana
Uçuşsuz kaldım!

Vurdum karlı kırlara
Dinleyince türkünü
Denizlerin yıldızcığı

Gelin elması diyorum sana
Gülüşsüz kaldım!

İçimde kırıldı dallar
İşitince esişini
Tarlaların ekinciği

Irmak suyu diyorum sana
Akışsız kaldım!

Denizler üstünde koştum
Soluğunu yitirince
Karadere selviciği

Sevda çarkı diyorum sana
Dönüşsüz kaldım!

GELEYİM Mİ?

Oynarsın içinde
Mayıs sisinin
Uçuşur saçlarında
Sukelebekleri

Ey karalardan kara
Gece sana
Geleyim mi

Geleyim mi
Öpmeye seni
Yeşil elma kabuğu
Dudaklarımla

Dönersin içinde
Uzak dağların
Gözlerin titreşen
İkizler burcu

Koşarım sarmak için
Yağmur altında
O sabah ışığı
Düşten belini

Ey soğuklardan soğuk
Gece sana
Geleyim mi

Geleyim mi
Ölmeye senin
Kara bakırdan
Yataklarında!

ERİK GÖZLERİNİ

Yan yana o yaz gününde
Yatınca eğreltilere
Erik gözlerini gizledin benden

Sustun dalıp nelere
Elimi bulunca elin
Solgun eteklerin uçuştu yelde
Dağıldı simlerle bir kuş duvağı
Kaçak yıldızcığı yoksul evlerin

Saçların ah aysız gece
Yüreğime dolanınca
Erik gözlerini gizledin benden

Esintiler aldı seni
Gürgen yapraklarınca
Ağustos gününde bir ak düğünde
Bir bitmeyecek gece yarısı
Olmayacak hiç düşlerimizde

Yağmurlar döndü yeşile
Mısırlığa girince
Erik gözlerini gizledin benden

Geçince meşeleri
Sen evini unuttun
Geçince dereleri

Sen evini unuttun
Geçince daha geçince
Sen evini unuttun

Başladın ağlamaya
Gözlerini unuttun

Gözlerini unuttun!

SEVDA SAYIKLAMALARI

I

Havalarda savrulan
Yüreğim karyıldızı

Sevda yükü kayadan

İçtim kara ağudan
Yüzüm bir ölü yüzü

Kan çekerim kuyudan

Kanatlarım buğudan
Kırdı karayel kızı

Su isterim yağıdan

Ne isterim kuğudan
Gönlüm ateş havuzu!

II

Ak zambaklar çürüyor
Boynuma sokulan ak zambaklar

Boynum düştü ölüyor
Kırlara götürün beni

Ak zambaklar örüyor
Örtülere kara kız

Nerde verdiği mendil
Denize götürün beni

Bir çift küpe aldım ona
Üç yıldızdan bir çift küpe

Görüyorum su dibinde
Üç yüzük yanıp sönüyor

Biri kapkara demirden
Parmağıma takılı

Boynum düştü ölüyor
Öbürleri gümüşten

Bir yürek gitti gidiyor
Düşlerinden ötürü

Göklere götürün beni!

III

Bir masada oturmuşuz
Yeşil mermer bir masada

Aramızdan geçer gece

Mermerin çatlağından
Sular köpüre köpüre

Aramızdan geçer gece

Mermerin tam ortasından
Kıvrılarak akar ırmak

Bir masada oturmuşuz

Duymuyoruz sesimizi
Suların uğultusundan

Uzanınca saçlarına

Elim yitip gidiyor
Irmağın buğusundan

Aramızdan akar ırmak

Yüzün tüller arkasında
Bir öpüşlük uzaktasın

Aramızdan akar ırmak

Bir ölüşlük uzaktasın!

IV

Karayel esiyordu

Karayel, dalgalar takalar üzerinden

Biz hiç öpüşemedik

Üzümler bize bakıyordu
Asmalar anasonlar...

Biz hiç öpüşemedik
Kuşyağmuru yağıyordu

Kuşyağmuru, korular koyaklar üzerinden

Biz hiç öpüşemedik

Bir duman tütüyordu
Soğan kulübesinde

Sepetler bize bakıyordu
Martılar bıldırcınlar...

Bıldırcınlar uçuyordu saçlarının içinden

Ah biz öpüşemezdik
Dudaklarımız yoktu!

SEVDA VEBALISININ ŞARKISI

Bakmayın gözlerime
Ölürsünüz

Sevda vebalısı
Geçti bu yoldan
Geçmeyin ölürsünüz

Çıkmayın karşısına
Ölürsünüz

Sevda vebalısı
Ağlar bu evde
Girmeyin ölürsünüz

Dokunmayın saçlarına
Ölürsünüz

Sevda vebalısı
Yaktı bu ateşi
Bakmayın ölürsünüz

Girmeyin düşlerine
Ölürsünüz

Sevda vebalısı
Gider bu trende
Binmeyin ölürsünüz

Söylemeyin
Şarkısını
Bilmeyin
Sevda vebalısını

Sevdanın balarısı
Söyledi şarkısını
Sanmayın
Ölürsünüz!

KÖRPE KIZIN DÜŞÜ

Sardı mı şimdi seni
Kızılağaçlıklarda
Dere çiçeklerinden
İki örgü saç gibi

Aldı mı şimdi seni
Fındıklık diplerinde
İç geçirmelerle
Akşam saatlerinde

Güzelim gözlerini
Çekip kendine
Daha körpeliğinde
Buldu mu seni

On beşinin ateşi
Kör karanlıklarda
Gökkuşağı elleriyle
Kaptı mı seni

Ah süsenler güzeli
Yatırıp da sırtüstü
Meşe çayırlarına
Yaktı mı seni

—Yaksın
Yakarsa alırsa

Alırsa sararsa
Kapsın

Sevda uykusu
Sevda uykusu
Bırakma beni

Bırakma beni!

KARA DÜĞÜN

I

Kimdi geçen oynak kemençe
alaylarının önünden; aşk
yaraları dolu şargısız
omuzlarıyla. Kimdi karayel
atıyla fenerleri söndüren.
Hey kimdi yel gibi geçen
düğün evinin üstünden
ölüm denizine doğru, şimşek
hızıyla...

Afide, bendim geçen hey
Afide kaldır tülünü de bak.
İkili kamaları attım kara
kafula. Bendim geçen erik
gözlüm, sağrısı kanlı aşkımızın
atıyla... Sen onu seçtin
Afide, sana naylon sütyenler
getirdi; arabasıyla gezdirdi
seni. Ben, altına yattığımız
gürgenlere baktım ağladım.
Dolandım gece gündüz, deliler
gibi: fırıldak oldum dere
ağızlarında...

Korkma sakın ak bebeğim,
ikili kamaları attım diyorum
sana. Üçüncüyü, ah üçüncüyü...
İnanma sakın buna. Kır çileği
tellerinden kolyeler yapacağım
yine sana, boynuna takacağım;
o parıltıyla yükselen duru suya.
Her sabah kapına bırakacağım
Afide, bir kara lira...
Deli bir yürekten, Afidem deli...

II

İlk açan çiçeklerden
Halkalar yapacaktım

Boynuna takacaktım
O nişan gecemizde

Ah o nişan gecesi
Fenerler asacaktık

Yeşil sarı fenerler
Tüm tarla yollarına

Fenerler asacaktık
Alçak nar dallarına

Bıldırcın yavruları
Yüzünü görsün diye

Yüz bin ateş böceği
Işıklar saçacaktı

Çağrılı karıncalar
Şenliği bulsun diye!

III

İçini çekiyor orada
Dikenlerin altında

Karasevda ıslıkları
Geliyor karanlıkta

Yırtıyor ak işlemeli
Güvey gömleğini...

Dolanıyor orada
Elmaların altında

Karasevda çığlıkları
Geliyor karanlıkta

Isırganlar içine
Sokuyor kollarını

Sarı yılan pulları
Yağdıkça saçlarına

Yüreğim ah

Kopmuş çiçek yaprağı
Düşmüş yağmur suyuna!

ACIDANDIR AFİDEM

Afide sandım seni
Yemyeşil de gözlerin

Afide değilsin sen
Eriktendir Afidem

O denizin kızını
Yitirdim fırtınada

Yırtıldı yelkenlerim
Arsin açıklarında

Gördüm yüz su perisi
Yüzüyordu kıyıya...

Afidemi tanırım
Köpüktendir Afidem

Yaprakların üstüne
Serdim de ceketimi

İki ikiz kelebek
Çözdü düğmelerini

Irmakta kurbağalar
Başlamıştı düğüne...

Afide sandım seni
Ellerin çiğlenmiş de

Afide değilsin sen
Zambaktandır Afidem

O meşeler kızını
Yitirdim fundalıkta

Öğle uykularını
Koynumda uyuyordu

Birden yüz kara atlı
Kaptı da kaçtı onu

Çektim çiftli kamayı
Gömdüm kızılağaca...

Afide sandım seni
Bal rengi de saçların

Afide değilsin sen
Mercandandır Afidem

Zümrütler kızını ben
Yitirdim fındıklıkta

Başından bir tutam saç
Takılıp kalmış dalda

Kaçarken karasevda
Yellerinin önünden...

Afide sandım seni
Gözlerim yaşardı da

Afide değilsin sen
Acıdandır Afidem!

NERELERDEN GEÇTİN

Ağlardın
Yavaşlardı yatağında akışı nehirlerin
Nerelerden geçtin
Karayel şarkısıyla tutuldu dillerin!

YURDUM İLE...

Dört deniz yağmurları yıkadı
Arıttı yüreğimi
Cebimde taşıdığım o beyaz
Gelin ipeği
Akıyorsun aklımdan ışıyan
Bir küçük dere gibi
Koşuyorum ardından sevinçle
Değmek için alnına
Uçuyorsun önümde oynaşan
Beş iklim kelebeği
Geçiyorum altından yellerin
Semer köprülerinin
Taşıyorsun yüzünde bir öksüz
İnceden menekşeyi
İki ölümsüzüyüz ah iki ölümlüsü
Bu aşk topraklarının

Yeşilce tarlaların küçük
Yitik çocuğuyum ben
Kara oğlunum senin içinde
Karanlıkların
Sen sütanamsın benim kar aylarında
Gelen kar aylarında

Irmağın suyundasın yüzüme
Bakıyorsun üzünçle
Ben dipte bekliyorum taşların
Uzanmış arasına
Yosunlarda yatarım o ılık
Köpükten kundağımda
İbrişim çiçeklere dalıp da
Düşünürüm yüzünü
Kundağımsın sen benim
Ben senin koruyucun

Yüz gecenin karası karardı
Uzun günler art arda
Görmek istemiyorum
Seni baygın yatarken
İnce omuzlarında yaralarınla
Bıçak yaralarınla!

UNUTALIM ŞİMDİ BUNLARI

Yüz elli bin damla düştü sakallarıma
İpince bıçağıyla yardı karnımı gece
En yüklü dizelerim dağıldı karanlığa
Üst üste yıkıldı dalgalar kitaplarıma
Esti kara umutsuzluk yelleri
Tam yüz elli bin kez döndü başımda
Unutalım şimdi bunları!

Adımlaştım ölümle sabahlara kadar
Odam açılırdı sonsuz okyanuslara
İstesem tufanlar başlatırdım
Art arda battı vapurlar göğsümün limanında
Yüz elli bin güneşsiz sabah yaşadım

Ay kırmızı ağladı çocuk yüzümde
Uzandım göklere her akşamüstü
Ölüm takıldı ardıma genç ve usanmaz
Uçurdum küçük söz çanlarını
Yeşillikler yağdı avuçlarımdan

Meşelendi denizlerin bağrı
Deli gibi koştum sular üstünde
Tuz çiçekleri derledim titrek ellerle
Üç gün bekledim bir ağacın altında
Kara bir sabah oldu üç günden sonra
En coşkun nehirler döndü geri
Unutalım şimdi bunları!

Kaç gece bekledi yüreğin
Usul vuruşlarla karlar altında
Yıkılırken şatoların kara burçları

Dinledim türkülerini senin
Kuzey yellerine karışıp gelen
Ürperten göğün iliklerini

Bizim de arkadaşlarımız Rozewicz
Düştüler kara taşlar arasına
Sıcaklıklarını koyup geride

Öldürüldü sizinkiler de
Kalın demir kapılar ardında
İç geçirerek yaklaşan bahara

Düşerken karanlığın tahta haçı
Yükseldi ormanların şarkısı
Ayaklarını sürüyerek yürüdü acı anası

Bizim de analarımız Rozewicz
Beklediler ıssız yollar ağzında
Almak için kanatları altına bizi

Dokunmak içinmiş ölü saçlarımıza
Geceler boyu karanlık camlarda
Bahçe kapılarında beklemeleri...

Ah Rozewicz gözyaşlarından
Utanmıyorum hiç...

Boyun eğmeyen gözyaşlarından!

Kara gözlü türkücü
Şirin dilli şen çocuk
Kurşuna dizdiler seni
Uzun kirpiklerin kadar
Türkülerin kadar senin
Bir tanında Granada'nın

Bedenine doladı ölüm
Ezgi dikenlerini

Kurşuna dizdiler seni
Yeşil bir tepenin altında
Boynunu büktü de
Orada bir çiçek gözyaşı döktü
Sessiz sessiz ağladı da bir yaşlı selvi
Konuşamadı, çıldırdı sonunda
Ah yaramaz çocuk ne ettin onlara
Öldürdüler seni
Ah köpük kuş ışık kuşu
Yardılar yüreciğini

Bileklerine sardı ölüm
Kanlı bezeğini

Bir derede gördüler seni
Ak bir çakıltaşındaydın
Bir çingenenin gözlerinde
Üzüm gözlerinde gördüler seni
Esmer kızlarla kolkolaydın
Topuklarını vurarak dönüyordun
Ayışığının içinde gördüler seni
Islıkla türküler çalıyordun
Çiğdemlerin ıssız kırındaydın
Kurtuba yollarında gördüler seni
Akşam oluyordu...

Uzak bağlarda cırcır böceği
Ağlıyordu!

Bastıran karanlıkta
Bitişik takaları göremedinse
Çakıl çekerken yalıdan sen
Küçük fındık sepetinle
Sürmeneli gelin
Palaların her parlayışı ardından
Sulara gömülen başların
Ulaştı sana kanlı türküsü
Yükselip alçalaraktan

Acını unutma
Yaban gülün körpesi

Ürperdi uykusunda Haliçli çıraklar
Akan mermi seslerinden
Ölüm çığlıklarından değil
Karadenizden verildi sinyal
Batum uzattı ellerini, koynunu açtı
Denizin üstünde söndü yıldızlar

Acını unutma
Göğsünde sakla onu

Tuzlu köpüklü sular
Eteklerini saranda yoksulluğunun
Kara demir kamaların
Nasıl döndüğünü dişler arasında
Göremedinse
Sürmeneli gelin
Ulaştı ellerine kan yıldızcıkları
Fırtınanın getirdiği...

Acını unutma
Sarı zifin çiçeği

Acını unutma!

Açardı nilüferler avuçlarında
Irmaklar yedi renk akar dururdu

Masallar söylerdi serçeler sana
Dalgalar saçlarını yalar dururdu

Kelebekler uçardı omuzlarında
Yeller ellerini çırpar dururdu

Sargısız yaralarla uyuyan şimdi
Geçti gözlerinden bir kızıl inci

Sonsuz alnından aktı da gitti
İki kan sıçraması ah iki yıldız

Seni ıraklara aldı da gitti!

YOL KAPALI

Kararıyor doğu gökleri
Baş dönmeleri başlıyor birden
Bir şeyler mırıldanıyorum kendi kendime

Yol kapalı Filistin'e!

Nasıl tutkunsam yeşil derelerime
Tutkunum öylesine Şeria nehrine
Nasıl seviyorsam kardeşlerimi...

Göz kararmaları sarıyor kenti
Kanlı kusuntular yağıyor üzerime
Bir şeyler mırıldanıyorum kendi kendime

Yol kapalı Filistin'e!

Kara yağmurlarla yıkıyorum yüzümü
Düşüyor yollarım her gece Kenan İline
Dönüyorum boş vahalarda sabahlara kadar

Akmıyor altın örgüler gibi
Akdeniz'e dökülen ırmakların suları
Taşıyor ölülerini oğullarının

«Anavatan bir avuç yıldız yanığı
Savruluyor üstünde sahraların...»
Yirmi bir numaralı savaş bildirisi okunuyor

Beş saat sürüyor sessizlik
Altıncı saat başlamadan başlıyor bombardıman
Bütün hastaneler ve çocuk yuvaları...

Bir mektup alıyorum ozan Mahmut'tan
«Celile'de Kuşlar Ölüyor»
Geçiyor alevler gözaklarımdan

Bir bebenin avuç içine düşen ışık
Dönüşüyor kararmış bir hançere
Kımıltısız gözyaşı bayrakları altında

Gün doğmadan dönüyorum yurduma
Öpüyorum saçlarından ağaçlarından

Sıtmalı bir köpek gibi titriyor gece
Günlerce sürüyor baygınlığım
Yanık betonlardan bir siper oluyor kollarım

Dilim bir ölü gibi ağzımın içinde
Sesim kısılıyor, utanıyorum
Yalnızca bir türkü söylediğime...

Yol kapalı Filistin'e!

KESİN SESSİZLİK

Kara namlularda hurma dalları
Bana onlardan
Söz etmeyin!

Kabul etmiyorum bağışlanmayı
Uzaysal gelişme ve laser mucizesi
Göğün yedi rengi ve doğasal güzellik
Avutamaz beni!

İçim daralıyor
Yırtık bir tulum gibi sönüyor ciğerlerim
Kükürt yanıklarıdır soluduğum artık
İstemiyorum harika ilaçlarınızı

Nötron çağı ve nükleer silahlar
Bana onlardan
Söz etmeyin!

Püskürüyor kan ve nikel ülkemin göğsünden
Güçlüyseniz eğer
Silin bu dağılmayı yüreğimden
Susturun bu kesin
sessizliği

Kanım ağuluyor kendini!

ON İKİ ŞARKI

Aslı bir bahanedir...

BU AKŞAM KONUŞ ONUNLA

I

Hiçbir nehir gibi değil
Akrepler dolaşıyor sularımda, suyılanları

— Bu akşam konuş onunla!

Yalnızca bir nehirim
Ak kefenler uçuyor omuzlarımda

— Bu akşam konuş onunla!

Kara bıçaklar yansıyor sularımda
Menekşe tozları, su yıldızları

— Bu akşam...

Mercanların dilinden anlamaz o
Yıldızların iç çekmesinden

Taşların dilinden anlamaz o
Karayelin, çürük dalların

Konuşamam; kırık türkülerden anlamaz
Bulutunu arayan yağmurun ruhundan

Konuşamam; içimde karayosunlar
Sıtmalı balık yavruları...

Gözlerinin ıslak ekinlerinde
Koşan bir yabancıyım artık

Denizini arayan bir
nehir!

RÜZGÂRIN DİLİ

II

Dağların içiyim ben
Karanlık, derin...
Sen zümrüt filizisin
Gizlisin göğsümün katmanlarında

Kazarım kendi gövdemi
Ulaşmak için sana

Denizlerin dibiyim ben
Kum ve kaya dolu...
Sen bir balık pulusun
Uyursun göğsümün sularında

Dalarım kendi gövdeme
Ulaşmak için sana

Yağmurlar ülkesiyim ben
Uzak ve yüksek...
Sen gözyaşı bulutusun
Durursun göğsümün kuytularında

Yakarım kendi gövdemi
Ulaşmak için sana

Rüzgârın diliyim ben!

BU SEVDA BENİ

III

Alıp giderse yel gözlerini
İki çukur kalır yüzümde
Terkedilmiş iki kuyu

Çalıp giderse dalgalar yüreğini
Dolaşırım bir ölü gibi
Sevda evlerinin kapılarında

Yakıp giderse ışık ellerini
Dokunamam ekmeklere, ekinlere
Yağmurlar siler gözyaşlarımı

Kaçırırsa karanlık gövdeni
Dolaşırım evreni ruhunla senin
Bulana değin kendi kendimi

Alıp giderse bu sevda beni!

UYKUMUN ORTASINDA

IV

Kara bir atla durdum
Kapısının yanında
Kapkara bir yas atıyla

Kapı karaçamdandı
Yıllardır açılmamış
Sevdalığın kapısı

Yarı uykulardaydım
Ateş düşler içinde
Aylardır uykusuzdum

Atladım attan yere
Dokundum kapısına
Yüzüm sarı mumdandı

Yedi kere bayıldım
Gece gören olmadı
Ayaküstü can verdim

Önüne yığıldığım
Kapısıydı odamın
Kapı kara camdandı

Su içmeye kalkmıştım

Uykumun ortasında!

KANIMI VEREYİM SANA

V

Kanımı vereyim sana
Yağmurlar, yıldız tufanlarını

Sana gözlerimi vereyim
Nice kanlı günlerin tanığı, saflıkların
Bütün doğumların yansıdığı iki küçük göl

Ellerimi vereyim sana
Soğuk tabutların taşıyıcısı
On ayrılık okunu göğsünde saklayan
Deniz suyundan sararmış mısırlar gibi
Sana ellerimi vereyim, sana
Kirpiklerimi...

Uykularımı al git, düşlerimi
İşine yararsa eğer ve korkmazsan
Öğrenci Zehra'nın ruhunu vereyim sana
Uyuyup uyanmayan!

Ya da bir küçük çakı
Bir körden aldım yüz liraya
Onu vereyim sana

Göğsüme bir çarpı koyman için!

ŞİİRLE GİRERİM

VI

Şiirle girerim gövdene
Yosunlar zambaklar denizine

İki yeşil nar gelir ellerime
Kıpırdayan körpe yapraklar altında

Kızıl bir yıldız olur akarım
Alnının sonsuz aydınlığından

Şiirle girerim gövdene
Batar çıkarım koynunun çalkantısında

Köpükler arasında kıvranır belin
Kendini yitiren o vurgun balık

Yüzümde eser ılık soluğun
Dönerim uzak yeller içinde

İki yeşil erik oynaşır durur
Işık saçan iki meşe yıldızı

Geçerim yüklü bir gemi gibi
Karanın çekilen sularından

Şiirle girerim gövdene
Yürürüm yağmurlar altında

Hiçbir yöne dönmez başım
Ne yana koşsam gelirim sana

Küçük bir balık gibi geçerim
Göğsünün kabaran dalgalarından

Yüreğinin kapısına varırım
Takılmadan aklının ağlarına

Şiirle girerim gövdene
Girer de çıkıp gidemem sonra

Ne türkülerle düşlerle ne de!

YEDİNCİ ÖPÜŞ

VII

Altı öpüşte yarattım seni!

Başlangıçta karanlık bir gölgeydin
Yalnızca söz vardı ozanın dilinde
Kimseler bilmezdi görmezdi seni

Birinci öpüşte ışığa dönüştün
Ayrıldın karanlığın karnından
Süzüldün dilsiz boşlukta

Işıdı boynun, belin, kalçaların
Kan yürüdü içine, hayat bağışlandı sana
İrkildim birden ikincisinde

Üçüncü öpüşte uyandı memelerin
Karnın, kasıkların ve rahmin
Üçüncü öpüşte kirpiklerin, gözlerin

Buğulu dudaklarına söz verildi
Oluştu menekşeli ağzın, sarı tüylerin
Dönüştün bir düşe dördüncüsünde

Beşinci öpüşte belirdi başın
Su üstünde o yakamoz kulesi
Beşinci öpüşte titredi dudaklarım

Sıcak bir yel gibi esti gövdende
Aşkı sundum sana altıncısında
Kaçtım ıraklara gökler kapandı

Yedinci öpüşle yetiştin bana
Düştüm uykulara, dolandı başım
Ağular aktı damarlarımda

Girdim gecelere yedincisinde!

KÜÇÜK YAĞMUR

VIII

Nereye yağıyorsun şimdi ey
Küçük sevda yağmuru
İçimdeki hangi koruluğa, hangi
Elma bahçesine

Dolaşıyorum topuklarından boynuna dek
Dolaşıyorum ılık bir yel gibi gövdeni
Ak tepelerden karnının kırlarına inerek

Nereye yağıyorsun
Hangi karanlık ağaçlara
Nereye yağıyorsun şimdi ey
Küçük sevda yağmuru

Göğsüme mi; o sonsuz uçuruma
Gözlerime mi; o acı aynalarına
Avuçlarıma belki de; o kanlı çukurlara

Kabaran iki dalga göğüslerin
Art arda kabaran ve köpükler içinde
İki dalga iki balığın
Su üstüne sıçrayışı

Ey küçük yağmur
Nereye yağıyorsun şimdi, hangi ülkeye
Hangi ülkenin yollarına, tarlalarına

Dolaşıyorum kirpiklerinin arasında
Bir göl kıyısında derin ve yeşil
Dolaşıyorum gözyaşı gözelerinde

Küçük sevda yağmuru
Nereye yağıyorsun şimdi

Beni çağıran uçurumlarına!

IX

Eski kitaplarda okunur adın
Dolaşır hayatın ülkelerin dilinde
Süzülür gelirsin tüm masallardan

Yedinci Troyada buldular seni
Yanık topraklar içinde ışıdı başın
İçimdeki kırımların nedeni

Ey sevda koncası seni
Açıp da soldurdun gönül bahçemi!

Çözüldü hayatının tüm dönemleri
Bundan sonrasını ben yazacağım

Diyorsam da kar yağıyor kâğıtlara
Savrulup siliyor saçların bütün sözleri

Ey sevda korsanı seni
Talan edip geçtin gönül evimi!

Ah bağışla şaşırdım diyeceğimi!

ONUNCU ŞARKI

X

Geçtim dokuz kan kemerin altından
Düşler, çılgınlıklar ozanı ben
Girdim adak alanına

Dokuz şarkı sundum sana
Tuz ve acı dolu dokuz kara şarkı

Anmadım adını umutsuz sözler arasında
Varmadı dilim bir kez olsun buna
Boşluğa söyledim ne söylediysem

Dokuz kargı girdi kana
Sitem ve bakıştan dokuz kara kargı!

AYRILIK ŞARKISI

XI

Kara şarkıların kumral kızı
Ey on iki nehri saçlarında taşıyan
Geçmedi yıllardır yürek sızısı

Ah ne zor şimdi unutmak seni
Sarardı gençliğimi sevda sancısı
Dalgalar açınca eteklerini

Kara şarkıların kumral bacısı
Ey fırtınasına çağıran beni
Dinmedi sözlerle gönül ağrısı

Ah bağışla şimdi bağışla beni
Dalardı kanıma sevda kaması
Yel uyandırınca göğüslerini

Kara şarkıların kumral Aslısı
Daha iyiydi belki böylesi
Hiç girmeseydin uykularıma

Ölü çıkmış eve döndü yüreğim!

YÜREĞİM BENİM

XII

Kararan havalarda o
Taşların kayaların altında
Ziftin ve katranın kaynadığı yerde
Dibinde denizlerin, bıçakların ucunda
Bilinmez yolların sonunda o

Yüreğim benim

Fırtınanın kökleri söktüğü yerde
Altında dağın, sessizliğin merkezinde
Dilin dönmediği yerde o
Akreplerin dolaştığı taş odalarda
Isırgan tohumunda, karanlıkta, zifir karanlıkta
Kanın aktığı yerde o

Yüreğim benim

Uçurumun dibinde
Acı sütünde yaban incirlerinin
Palamut yapraklarının damarlarında
Mezarcı küreğinin toprağa girdiği yerde
Ölünün soğuk yüzünde o

Yüreğim benim

Nehirlerin taştığı yerde
Örsle çekiç arasında, etle kemik arasında
Yıldızın doğduğu yerde o
Şiirin parladığı yerde, aydınlıkta, sonsuz
aydınlıkta
Demirin yandığı yerde o

Yüreğim benim

Sesle sessizlik arasında!

SON ŞARKILAR

Bilinmez ırak yollarda
Körpe defnelerden kanlı saçların yatar
Uyur şimdi şarkıların kapanan dudaklarda!

Zerdaliler satıyor ozan
Gülüş ile öpüş ile
Kırmızı zerdaliler satıyor
İki canlı gelinlere
Çilli zerdaliler satıyor ozan
Oğulları ölenlere
Küçük kokulu zerdaliler satıyor

Zerdaliler satıyor ozan
Nehirlerin buğusundan
Düş zerdalileri satıyor
Çocukların uykusundan
Çilli düş zerdalileri satıyor
Gönül ağrılarına
Öpüş zerdalileri satıyor ozan
Yitik bir yıldızdan
Ah kokulu öpüş zerdalileri satıyor
Mayıs gecesi sisinden
Ah turuncu dumandan zerdaliler satıyor ozan
Ateşli hastalara
Turuncu akşamüstlerinden öpüş zerdalileri
satıyor

Acele etmeyin baylar bayanlar
Herkese yeter bunlar
Ah lütfen küçük hanımlar birbirinizi itmeyin
Felçlileri kurtardık biz
Herkese yetecek kadar var ay zerdalisi bunlar
Ölüleri dirilttik biz

Ceplerim taşlarla doldu eski püskü kâğıtlarla
Gülüş diye verdiğiniz
Olsun yine gelin alın zerdaliler satıyorum
Öpüş diye verdiğiniz
Göğsüm kara taşla doldu ince cam kırıklarıyla
Olsun yine gelin alın

Ah acı şiirli gülüş zerdalileri satıyor
Denizlerin tuzundan
Bir yeşil gülümseyişe yürek zerdalisi satıyor ozan
Sitemden küçümsemeden
Bir yemyeşil gülüşe ırmaklı yürek zerdalisi
satıyor

Kara şarkılı ölüş zerdalisi satıyor ozan
Issız sabahlarda
Kara şarkılı kendi ölüş zerdalisini satıyor
Yapyalnız akşamlarda
Ah kara şarkılı intihar zerdalisini satıyor ozan
Sarı yaldızdan
Kendi intihar zerdalisini satıyor burada...

Kimseler almıyor mu ırmaklı yürek zerdalisi
bunlar
Demir ile kâğıt ile
Ah kimseler almıyor mu baldan ölüş zerdalisi
bunlar
Kurşun ile cıva ile
Kimseler almıyor mu bu pınarlı, söğütlü yürek
zerdalisini
Cam kırıklarıyla bile...
Kimseler almıyor mu ah bu adanmış yalnızlık
zerdalisini

Ozanın kendi kanından!

DENİZLER ALIR

Denizler alır verir kumlar mercanlar
Denizler alır gözleri yürekleri

Beklerim göklere dönük yollarda
Tuzlar koklayıp esen yellerden

Denizler alır verir kara sular kayalar
Denizler alır gençleri güzelleri

Beklerim toplayıp unutulmuş ahları
Dalga uçlarıyla kıyıya vuran

Denizler alır verir tüm bedenleri
Kanına girilmiş kaç sabah varsa

Beklerim yüreğim iki değirmen taşı
Öğütür durur kendi kendini!

Denizler alır dilleri türküleri!

O YİTİRECEK HAYATI

O yitirecek hayatı

Bakışı ona karşı gülüşü ona karşı
Düşleri ona karşı o yitirecek hayatı

Ağzı bir yelin bir derenin kıvrılması
Uykusu yaban çiğlerin yalnız ve ırak

O yitirecek hayatı

Şarkılar ona karşı korkular ona karşı
Kuşkular ona karşı o yitirecek hayatı

Kanı bir ozanın bir denizin çekilmesi
Yüreği sevda gününün yorgun ve yenik

O yitirecek hayatı!

KIRGIN OZAN

Küçücük bir ışıltı
Durgun suyun dibinde

Işık değil bir yüzük
Derenin derin yerinde

Atar kendini sulara
O dalgın ozan

Oynaşan bir çakıltaşı
Kayaların içinde

Yanıp söner iki yıldız
Karaağaçlar üstünde

Ah iki yıldız iki kez
Kanını kamaştıran

Sıçrar çıkar dallara
O çılgın ozan

İki yeşil göz olur
Yıldızlar gökyüzünde!

Yeniden bir ışıltı
Derenin derin yerinde

Sonra iki yıldızcık
Karaağaç dalında...

Girer bilinmez yollara
O kırgın ozan

Parmağında ışık yüzük
Cebinde çifte yıldız!

Şiir ülkesine doğru!

SENİN ÖLDÜĞÜN

Soluduğun hava
Onların da soluduğu; denizlerin...

Birazdan dinecek tuz yeli

Issız iskele yolunda
Seni kapan dalgalar onları da
Kayaları, çakılları...

Dinecek acın

Köpüklerle yıkandın
Sesin yellerin sesidir, gecelerin
Kendirlerin iniltisi...

Dinle beni

Onları alan fırtına senin de
Yüreğini, gözlerini...
Seni bağlayan kökler onları da
Denizleri...

Birazdan dinecek tuz yeli
Dinecek acın
Dinle beni

Senin öldüğün toprak; onların da!...

KUZEYİN OĞLU

Kuzeyin oğluyum ben doğurdu beni yağmur
Defneler ve kara dalgalar arasında

Gördüm kendi yüzümü hızla kayarken
Karanlık göklerde ay sonrasında

Kendi kara şarkımı defterime yazarken
Dolandı başımda ölüm muştucuları

Ah o ak ıslıkları sakladım yüreğimde
Yeşil yeller içinde uçurumlar aşarken

Kuzeyin oğluyum ben korudu beni deniz
Acı otlar ve Falgoz kayaları arkasında

Gördüm kendi yıldızımı hızla solarken
Bulanık sular ve çamurlar ortasında

Kuzeyin oğluyum ben övdü beni karayel
Salladı beşiğimi şarkılar sundu bana

Gördüm kendi salımı yağmurda ıslanırken
Ah bir akşamüzeri Yeşilce yollarında

Sonsuz ışık ve gökler beklerken beni!

ESMER ŞARKI

Yüzünü görürüm
Görünür bana kabaran on bir nehir

Yağar bir yağmur üzüm bağına

Sensin o

Yüreğin ezildiği yerde beliren
Gülümseme ve iç çekişler...

Kurşun tüylü kuş konar bir dala

Sensin o

Yüzünü görürüm
Görünür bana kararan dokuz deniz

Acı yüklü gemi girer limana

Sensin o

Sesin kısıldığı yerde beliren
Karşı koyma ve ağlayışlar...

Yedi ülker yıldızı... Sensin o!

SON ŞARKI

Hiçbir şey söyleyemedim daha

Anlamsız mırıltılardan başka
Hiçbir şey söyleyemedim sana

Lanetler yağdıramam dünyaya
Alçalmadım daha o kadar

Sözcükler köpürüyor kanımda
Onlar soluğumdan fışkırdıklarında
Bitmiş olacak işim de benim

Hiçbir şey yazamadım daha

Değil son dizesini şiirimin
Bitiremedim ilk dizeyi bile
Dudaklarımın arasında uyuyan

Bitirecek olursam bir gün
Son sözüm de o olacak

Ben sözümü bitirdiğim zaman
Yeniden başlayacak her şey

Ben sözümü bitirdiğim zaman!

Bu acı yeter bana
Dönüyorum yuvama
Bir fındık kabuğunda
Yosundan yatağıma
Bu acı yeter bana
Gidiyorum yurduma
Meşelerin en kara
En derin kuytusuna!

İÇİNDEKİLER

ADANIŞ II. / 8

BU ACI YETER BANA'

Karanlıkta Yürürüm / 13
Acı Treni / 14
Nedir Unutulan / 16
Geldi de Ölüler Bayraklarıyla / 18
Gece Konuğu / 20
Kanımda Çıralar / 22
Ölümün Ardından / 24
Üç Genç / 26
Kırık Şiir / 28
Üçüncü Gün Şarkısı / 30

SEVDA UYKULARI

Düşkızına Üç Şiir I, II, III / 35
Küçük Yaş Sevdalısı I, II / 38
Geleyim mi / 41
Erik Gözlerini / 42
Sevda Sayıklamaları I, II, III, IV / 44
Sevda Vebalısının Şarkısı / 48
Körpe Kızın Düşü / 50
Kara Düğün I, II, III / 52
Acıdandır Afidem / 57

NERELERDEN GEÇTİN

Yurdum İle... / 63
Unutalım Şimdi Bunları / 66
Utanmıyorum Gözyaşlarından / 68
Federico Garcia Lorca / 70
Kuzeyden Yansıyan Işık / 72
Osman Kaptan / 74
Yol Kapalı / 75
Kesin Sessizlik / 78

ON İKİ ŞARKI

Bu Akşam Konuş Onunla I / 83
Rüzgârın Dili II / 84
Bu Sevda Beni III / 85
Uykumun Ortasında IV / 86
Kanımı Vereyim Sana V / 88
Şiirle Girerim VI / 90
Yedinci Öpüş VII / 92
Küçük Yağmur VIII / 94
Sevda Kitaplarında IX / 96
Onuncu Şarkı X / 97
Ayrılık Şarkısı XI / 98
Yüreğim Benim XII / 100

SON ŞARKILAR

Ozanın Kendi Kanından / 105
Denizler Alır / 110
O Yitirecek Hayatı / 111
Kırgın Ozan / 112
Senin Öldüğün / 114
Kuzeyin Oğlu / 116
Esmer Şarkı / 118
Son Şarkı / 119

KARA ŞARKILAR

HÜSEYİN HAYDAR şiir

«Fırtınanın Yüreğine Yürüyüş»ün ilk esintileridir bu dizeler; ılık ve okşayan. Dal oynayışlarıdır şimdi, boynumuza değen; kırılıp dökülme başlamadı henüz. Dalga uçlarıdır bu şiirler; yeşil köpükler savuran bir kabarma ve bir aldanma yalnız. Alt üst olma, suların çekilmesiyle başlayacak. Derine daha derine iniyorum; acının merkezine doğru... Işığa...

ÖNEMLİ NOT:
Bu kitap basılı fiyatının üzerinde satılamaz.
250 Lira